

หัวข้อวิทยานิพนธ์	มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จากการใช้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์
ชื่อผู้เขียน	นรินทร์ จุ่มศรี
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.วีระ โลจายะ
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีจุดมุ่งหมายในการศึกษาในเรื่องมาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจากการใช้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งในสังคมปัจจุบันการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ถือได้ว่าเป็นช่องทางสำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลในสังคมเพื่อแสวงหาความบันเทิง เพื่อประโยชน์ในทางการค้าหรือในการให้บริการ หรือเพื่อประโยชน์ในทางการแพทย์หรือการศึกษา เมื่อคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้พัฒนามากขึ้นส่งผลให้เกิดบริการเว็บไซต์ในรูปแบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Media Network) ซึ่งผู้ให้บริการสามารถเข้าไปใช้บริการโดยการสมัครเป็นสมาชิกและต้องให้ข้อมูลส่วนบุคคลแก่เว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น ชื่อ-สกุล ภาพถ่าย ที่อยู่ อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ สถานภาพครอบครัว กิจกรรมที่สนใจ เป็นต้น ซึ่งการให้บริการเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์มีลักษณะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ของกลุ่มคนรูปแบบหนึ่งที่ปรากฏตัวบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เรียกว่า ชุมชนออนไลน์ (Community Online) ซึ่งมีลักษณะเป็นสังคมเสมือน (Virtual Community) ติดต่อสื่อสารกันอย่างเป็นเครือข่าย (Network) แต่เทคโนโลยีย่อมมีทั้งผลดีและผลเสียซึ่งผลเสียโดยเฉพาะการล่วงละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล เช่น การนำข้อมูลส่วนบุคคลไปแสวงหาผลประโยชน์โดยการนำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการไปขายให้แก่บุคคลภายนอกเพื่อประโยชน์ในการเสนอขายสินค้าหรือบริการ หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูล ซึ่งเป็นการเข้าถึงข้อมูลที่ไม่เหมาะสม ถือเป็นการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัว (Rights of Privacy) ซึ่งเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่มีความหมายกว้างขวางครอบคลุมถึงสิทธิอื่นๆ รวมถึงสิทธิในการได้รับความคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลด้วยโดยเป็นสิทธิเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวในการติดต่อสื่อสาร (Communication Privacy) วิทยานิพนธ์นี้ยังได้วิเคราะห์และศึกษาถึงการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของต่างประเทศ เช่น ประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา ประเทศออสเตรเลีย ประเทศ

เยอรมนี ประเทศฝรั่งเศส และประเทศญี่ปุ่น โดยประเทศที่กล่าวมานี้ต่างมีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการเฉพาะเจาะจงทั้งยังมีหน่วยงานที่ควบคุมดูแลให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประชากรในประเทศด้วย

จากการศึกษาพบว่า เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติถึงการคุ้มครองสิทธิความเป็นอยู่ส่วนตัวซึ่งครอบคลุมถึงสิทธิในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของแต่ละคนไว้แล้วตามมาตรา 35 แต่การรับรองสิทธิไว้เพียงเช่นนี้เป็นการรับรองสิทธิแบบกว้าง ๆ ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายลำดับรองโดยเฉพาะเพื่อให้การรับรองสิทธิในการที่ประชาชนจะได้รับความคุ้มครองจากรัฐในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามรัฐธรรมนูญได้อย่างแท้จริงเป็นรูปธรรม ซึ่งในปัจจุบันร่างกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศไทยได้ถูกยกร่างขึ้น แต่ปัจจุบันปรากฏว่าร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ฉบับดังกล่าวนี้มีสถานะตกไปด้วยสาเหตุของการการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล นอกจากนี้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ยังได้ศึกษาถึงปัญหาการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พุทธศักราช 2540 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พุทธศักราช 2550 ซึ่งปรากฏว่ายังไม่ครอบคลุมการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

เมื่อได้ศึกษาถึงหลักแนวความคิดทฤษฎีต่างๆ เปรียบเทียบกับกฎหมายและแนวทางปฏิบัติทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศแล้ว ผู้เขียนจึงเสนอให้มีการยกร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการเฉพาะ โดยกำหนดกรอบในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนว่าข้อมูลของตนได้รับการคุ้มครอง อีกทั้งยังเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะละเมิดเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการละเมิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในการใช้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ และเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา เสนอให้มีการเพิ่มเติมลักษณะใหม่เข้าไปโดยกำหนดหมวดขึ้นมาใหม่เกี่ยวกับสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลโดยเพิ่มเติมฐานความผิดอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดใด ๆ อันเป็นการรบกวนสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้โดยอาจกำหนดโทษทางอาญาตามที่เห็นสมควร และแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พุทธศักราช 2550 โดยเพิ่มเติมฐานความผิดเกี่ยวกับการนำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นออกเผยแพร่สู่เครือข่ายสังคมออนไลน์หรือเผยแพร่ลงในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ซึ่งประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยมิได้รับความยินยอมจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูลซึ่งอาจทำให้ผู้เป็นเจ้าของข้อมูลได้รับความเสียหายเป็นความผิดต่อกฎหมายด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลสัมฤทธิ์ผลสมดังเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

Thesis Title	Legal measures regarding the protection of personal data for the use of social networking
Author	Narin Jumsri
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Veera Lojaya
Department	Law
Academic Year	2012

ABSTRACT

The objective of this Thesis is to study the legal measures regarding the protection of personal data for the use of social networking, at the present, the use of computers and information technology through the internet. This is an important channel of communication between people in entertainment, the benefits of the free trade in services and the purpose of medical education. When the computers and information technology through the internet has increasingly resulted in a social media network. The users can access the subscribed services and to provide personal information to social media network such as the name- surname , photograph, address, age, education, occupation, marital status and interests. The social networking site such as the relationship of the from that appeared on the internet that called community online with a virtual community connected to a network, but both technologies have advantages and disadvantages, this is especially the abuse of personal information such as the privacy of our customers to sell to third parties for the purpose of offering goods or services or the disclosure of information without the consent of the owner. In violation of his privacy and the right to the protection of personal information to communicate.

This thesis aim to study the analysis on legal measures regarding the protection of personal data with other countries; including England, Australia, Germany, France and Japan. These are the counties that have laws protecting personal information and agencies that oversee the protection of personal information to the population in the country.

The study found that the Constitution of the kingdom of Thailand B.E. 2550 (2007) have the protection of rights of privacy, including rights of privacy of an individual under section 35. However, the certification is an endorsement of broad Thailand has no laws to protect

personal information about individuals by the state under the constitution literally. Which it was originally the bill personal data protection Act has been drafted up, this bill is now has been rejected because of a change of government. We also the problem of the protection of personal data in Civil and Commercial code, Criminal code, official information Act B.E.2540 and Act on computer-related offences B.E.2550(2007) it turns out that the content doesn't cover the protection of personal information completely.

The results are compared with various theoretical concept and laws of the country and abroad it is proposed by this thesis that an amendment to the bill personal data protection Act to ensure the protection of personal information that will reassure the public. The amendments to the Civil and Commercial violation any information about the use of social networking, to amend the Criminal code the group has more right to interfere with the personal information is new and the amendment to the personal information about other people's social networks to propagate into a computer network or broadcast without the consent of the owner. The owner has been damaged by the offense in Act on computer- related offences B.E.2550 (2007) to ensure the protection of personal data in accordance with the spirit of the Constitution of the kingdom of Thailand B.E.2550.